

Слідкуйте за словами. Мат та інші погані слова.

Один філософ сказав, що ми стаємо тим, що ми їмо, і ми стаємо тим, що ми вимовляємо. Тому страшні і мат, і погані слова. Тобто людина, кажучи брудні речі, сама стає подібною до них - простіше кажучи, сама стає брідкою.

У давніх рукописах мат розглядається як риса бісівської поведінки. Промовляючи нецензурні слова, чоловік, навіть якщо він робить це мимоволі, закликає темні сили і бере участь в бузвирському культі. Матюки виконували у слов'ян функцію прокляття. Наприклад, одне з матюків на букву "е", яке має слов'янське походження, перекладається як "проклинати". Людина, що говорить його, тим самим проклинає себе і оточуючих. Людина, яка вимовляє матюки, автоматично закликає все найбрудніше і хворе на себе, своїх дітей і весь свій рід. При цьому матюкальник часто висловлює здивування і жаль з приводу серйозних проблем з органами насамперед сечостатевої системи, онкологічних та інших захворювань, продовжуючи при цьому лихословити.

Використання мату ще страшне тим, що людина занурюється в світ бісовської одержимості. Промовляючи матюки і брудні вислови, він стає бісовським сосудом і бісовським рупором.

Чому ж люди матюкаються?

Вони це чинять для того, щоб не битися, для того, щоб не набивати один одному фізіономії, але це поганий вихід. Це називається чорна сповідь, це випускання пари, викидання емоцій, які насправді нікуди не йдуть, а осідають ще глибше в людині і його отруюють. В кінцевому рахунку можуть при

МАТЮКИ?!

певних умовах спровокувати його і на злочин.

Єдиний засіб, щоб не гніватися і не лихословити, - це сповідь і молитва. Тим більше що Дух Божий і Дух Святий не сумісні з матерними словами, як несумісна з димом бджола.

І ще один момент: вимовляючи матюки, ми принижуємо і ображаємо свою матір; і по-друге, ображаємо Матір Божу. Але ж відомо, що Господь карає за це. Як з давніх давен виходили воїни на битву, наприклад, на поле Куликове? Вони туди йшли з молитвою, з духовними піснями. І в день Різдва Пресвятої Богородиці, Божої Матері, Бог дарував їм перемогу. Чому ж ми часто-густо програвали в боях в XIX і XX століттях? Тому що йшли з матюками. Ось і отримуємо по повній програмі за це. За невміння зберігати свої уста.

Для сучасної людини, як ніколи, важливий особистий аскетизм, вміння утримуватися, тобто накласти на себе піст. Також ще одну причину зрозуміло чому люди лихословлять. Від обжерливості і пияцтва. Від пияцтва, звичайно, більше. «...говорить Господь Бог... Ось оце була провина твоєї сестри Содоми: пиха, ситість їжі та преспокійний спокій» (Єзекііль 16:48-49).

Ось явні причини лихослів'я: розбещеність, обжерливість, пияцтво, зацмелена гордіня, велика кількість негативних емоцій, з якими дисциплінована і моральна людина з Божою допомогою зможе і повинна розібратися.

Сутність слів, тобто «Логос» наповнює наше ество, стає невід'ємною складовою нашої душі. Ми ж інколи навіть не замислюємося, що ж то за слова і яке вони мають походження та джерело, те джерело яким напуваємо нашу душу.

Навіть нешкідливі, на перший погляд слова можуть нести загрозу душі.

Давайте ж роздивимось кілька активно уживаних на перший погляд «невинних» слів, які ми допускаємо в свою душу.

Щоб позначити щось жахливе, тяжке або неприємне, ми часто вигукаємо: **«Кошмар!»** Слово має французьке походження від *caucher* - «тиснути» і *mare* - «нічний привид». У європейській міфології, як і в слов'янській, мара - це злий дух, який сідає ночами на груди

«Стерво» - це одне зі слів, значення якого змінюється у нас на очах. Ще кілька десятиків років тому стервом називали сварливу і склочну тітку, а сьогодні це жінка з твердим характером, яка для досягнення мети нічим не гребує. І вже майже ніхто не образиться, почувши на свою адресу це слово. А адже первісне його значення - **«труп околєвшіх тварини, падаль»**.

«Пацан». Походження слова спірне, оскільки існує два джерела. М. Т. Дячок і І. Г. Добродомов пропонують походження від слова «поц» (статевий орган на ідиші, також використовується в переносному сенсі як «дурень»). Деякі інші фахівці вважають, що слово походить від південноруського зневажливого позначення підлітка як «поросся». А кличем «пац-пац» в деяких регіонах приманюють свиней, тому «пацан» - це «хлопчик-свинопас».

«Обалдеть!», «С ума сойти!», «Я поражен!», тобто **«Очманіти!», «З глузду з'їхати!», «Я вражений!»**.

Щоб висловити захоплення, здивування або обурення, ми виголошуємо одну з цих фраз. А кілька століть назад ніхто з наших предків не наважився б вимовити нічого подібного. «З глузду з'їхати» сприймалося лише як побажання позбутися розуму, тому таке побажання, адресоване собі, вже порухували б ознакою божевілля. «Я вражений» - це публічне визнання своєї поразки, що вважалося ганьбою. А «обалдеть» мало значення «одуріти, втратити всяке міркування», адже це похідне від слова «балда» - «дурень, безглузда людина»

«Мені не подобається», «мене дратує» або «мені набридло» найчастіше замінюється фразою **«мене бісить»**. Початкове значення слова «біситися» - «бути одержимим бісом». І, мабуть, ще 200 років тому мало хто зважився б похвалитися тим, що в нього вселилися біси.

«Чувак» - веселе слово, яке багато хто використовує стосовно до своїх приятелів, але спочатку його значення було іншим - «кастрований баран» або «кастрований верблюд».

Є ще багато інших слів, які ми використовуємо, але давайте фільтрувати свою мову, відкидаючи з вжитку все погане, що може зашкодити перш за все нам самим.